

Nummer 1 | 1. JANUAR 1941 | 90. Aargang

„Søger først Guds Rige".

„Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skulde alle disse Ting gives eder i Tilgift". Matt. 6 : 33.

HVOR ofte har du ikke hørt disse Ord klinge ud fra Talerstolen; men har du nogensinde tænkt over hvilken Betydning, de har for dig? Gud har givet dig Livet. Han har sagt, at han vil være med dig alle Dage indtil Verdens Ende; men mange Mennesker har desværre glemt disse Ord først at søge Guds Rige. De er blevet verdslige Ting hengivne og har Brug for al den Tid, de kan faa til at regne ud, hvorledes de kan faa det bedste ud af Livet. Tiden gaar, og inden vi ved et Ord af det, staar vi paa Tærskelen til at forlade denne Verden, da først ser vi tilbage paa et forspildt Liv, et Liv, som kunde have været meget bedre; men desværre for vor egen Skyld, Tiden er gaaet og kan ikke gøres om. Vi burde derfor ikke se paa denne Advarsel med Ligegyldighed og tænke, at vi nok kan ordne dette senere, for maaske kommer dette senere aldrig.

Kære Læser, om du er slaaet ud af et eller andet, lad dette aldrig være Aarsag til ikke at søge „Guds Rige": Husk, at du skal tilgive, tænk paa, hvad Frelseren sagde,

dengang han hang paa Korset: „Tilgiv dem". Saadan burde vi ogsaa gøre. Jeg er sikker paa, at de smaa Ting, som vi har imod vor Næste, ikke kan regnes for ret meget i Forhold til det, der blev gjort ved Kristus, og dog sagde han: „Tilgiv dem". Der er ogsaa sagt: „Kommer hid til mig alle I, som er besværede, og jeg vil give eder Hvile". Tror du disse Ord er sagt uden Betydning. Nej, derfor om nogen, som læser disse Ord, er besværede eller mener ikke at kunne gaa til Mødehuset, fordi den er saadan eller denne gør dette, prøv at blive ydmyg. Bøj dine Knæ og bed Gud hjælpe dig, og jeg ved, han vil gøre det. Husk, at Evangeliet er Sandheden, der vil frigøre dig til Frelse.

Verden har i Dag Brug for Mænd og Kvinder, der vil kæmpe med Retfærdighedens Sværd. Skal vi prøve at være dem, der ikke er bange for at tage Kampen op men frit prædike Guds Ord i Tale saavel som i Gerning. Skal vi fra i Dag „søge Guds Rige" før noget andet, da vil den Velsignelse, at han vil være med dig indtil Verdens Ende, ogsaa tilfalde dig.

C. Marius Løvendahl
Esbjerg.

„Jeg frygter ikke alle Djævlene i Helvede eller Pøbelen; men hvis jeg nærer nogen Frygt, saa er det Frygten for, at Folket i deres Velsignelser skulde glemme Herren deres Gud".

Brigham Young.

Nytaar!

Tunge blygraa Skyer trækker
over Himmelbuen hen,
bare mørke Tanker vækker —
Sommer — kom dog snart igen.

Nu da Aaret snart er omme
og det nye ringes ind,
gid med Glæde det maa komme,
tage Sorg fra mangt et Sind.

Ja, hvad vil det næste bringe?
Fattigdom tilhuse har,
nu lad al Ting rundt sig svinge,
— arbejdsløs er Mor og Far.

Man kan knapt sig Føden skaffe,
mange nu maa lide Nød,
mørke Nætter — strænge Straffe
til enhver, som Loven brød.

Ja, lad Nytaar bare komme,
ej med Kævl og Krig og Strid,
bort med Krigstrompet og Tromme.
Velkommen da du nye Tid.

Nytaar kom med nye Tider
— alt det gamle væltes om,
nu det gamle langsomt glider.
Nytaar kom, med Glæde kom.

L. Wagner.

HVORFOR?

Ældste Chr. Rasmussen, København.

NEDE i Schweiz ved den schweizisk-tyske Grænse ligger der en lille By ved Navn Schaufhausen. Schaufhausen er en af de Byer, som har vundet Ry langt ud over Landets Grænser. Særlig bekendt er den for sit prægtige Vandfald, Mange store Kunstnere baade Malere og Digtere, Digtere som Schiller og Goethe, to af Tysklands største Digtere har hentet Inspiration ved Vandfaldets sprudlende Toner og klare Musik. Jeg har selv flere Gange staaet betaget over dette uforglemmelige Syn. Men ligesom mange andre Byer, har Byen Schaufhausen ogsaa en Kirkegaard. Engang en af vore tyske Brødre besøgte Byen, var han ogsaa ude paa Kirkegaarden, og der lagde han Mærke til en Gravsten, hvorpaa der stod: „Warum eigentlich?" Hvorfor egentlig? Og netop dette lille Ord „Hvorfor" kunde jeg ønske at dvæle lidt ved. Sandsynligvis er det en, som ikke kendte Gud, som lod disse Ord indhugge i Gravstenen. Det samme Spørgsmaal er sikkert blevet stillet af mange andre, som har fulgt en kær, Fader eller Moder, Søster, Broder eller Ven paa den sidste jordiske Rejse. Og Spørgsmaalet staar stadigvæk som en Gaade for mange, „Hvorfor?" Men for os som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke er den jordiske Fødsel og Døden en Nødvendighed paa Vejen mod evig Ophøjelse; men alligevel har vi som Sidste Dages Hellige sikkert ogsaa mange Gange staaet overfor Spørgsmaalet „Hvorfor", naar Skæbnen uventet rammer os, eller naar vi bliver misforstaaet af vore Medmennesker, eller naar Sygdom, Nød og Elendighed rammer os. Eller tænker vi paa Josef, Jakobs Søn, som af sine Brødre blev kastet i en tør Vandgrav og blev solgt til de omrejsende Købmænd, som bragte ham til Ægypten, eller ogsaa da han i Kraft af sin Tro og sin Overbevisning om Gud ikke lod sig forføre til at synde imod Gud, og som saaledes paa Grund af sin Renhed og Kyskhed blev kastet i Fængsel, saa spørger vi igen: „Hvorfor egentlig?" Men senere ved at se Begivenhedernes Gang ser vi Formaalet og Guds

vise Hensigt, da han fik Lov til at udtyde Faraoes Drøm. I Mos. 41: 39 læser vi, hvad Farao sagde til Josef: „Saa sætter jeg dig nu over hele Ægypten". Her er Svaret paa Spørgsmaalet: „Hvorfor". Hans Stilling og Klogskab blev til en stor Velsignelse for hele Folket. Eller tænker vi paa Daniel, som blev kastet i Løvekulen, saa spørger vi igen: „Hvorfor?" Men Gud vidste, at Daniel vilde vinde Kongens Gunst, og til hvilken Velsignelse dette blev for Israeliterne. Vi ser altsaa, at menneskelig Visdom ikke altid er i Stand til at besvare Spørgsmaalet „Hvorfor". Mange Gange er vi Mennesker tilbøjelige til at antage dette eller hint som en personlig Straf, naar Ulykke rammer et Menneske, „ja", siger vi, „selv bedende Mennesker rammes", og vi henviser til Job. 1: 8, om hvem Herren siger: „Der findes ingen som han paa Jorden, saa from og retsindig en Mand, som frygter Gud og viger alt det onde. Vi ved, at Job var meget rig, og paa een Dag mistede han sin Ejendom, alt sit Gods og sine 10 Sønner, ja, han blev spedalsk, og hans Venner kom til ham og spottede ham, ja, selv hans Hustru haanede ham og sagde: „Holder du endnu fast ved din Fromhed? Forband Gud og dø". Men hvad svarede Job: „Du Daare, skulde vi tage imod det gode fra Gud men ikke imod det onde. Guds Navn være lovet". Her staar vi igen overfor det store Spørgsmaal „hvordan" eller „hvorfor" kunde Job svare saaledes. Vi kan ikke besvare det, vi staar uforstaaende og maa nøjes med at sige med Profeten Esajas 55:8-9. „Thi mine Tanker er ej eders, og eders Veje er ej mine", lyder det fra Herren, nej, som Himlen er højere end Jorden, er mine Veje højere end eders og mine Tanker højere end eders. Eller som Paulus siger i Rom. 8:21. „Men vi vide, at alle Ting samvirke til gode for dem, som elske Gud". Men der er stadigvæk et „Hvorfor", som beskæftiger mine Tanker. „Hvorfor mødes vi Søndag efter Søndag i Guds Hus?" For at lære mere om de Ting, som hører Guds Rige til, for at fuldkommengøre os og blive bedre Mennesker", vil du svare mig, og det er rigtigt. Men en af vore Trosartikler siger os: „Vi tror, at vi bør være ærlige, sanddru, kyske, velgørende, dydige, oprigtige og gøre godt mod alle. — Vi tragter

efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt". Det lyder meget pænt og tiltalende; men nu kommer det store Spørgsmaal: „Hvorfor egentlig?" hvorfor lever vi ikke i Overensstemmelse med denne Trosartikel? Er det for svært for os? Er det for meget at forlange af os? Jeg hører undertiden Rygter om baade det ene og det andet, og det bedrøver mig, naar jeg faar at vide, at en Søster eller en Broder siger: „Har du hørt dette eller hint om denne Broder eller Søster." Hvad hjælper det, at nogen gaar rundt og hvisker i Krogene, Ord, der kan saare vor Næste, ja, Ting, som ikke engang er helt i Overensstemmelse med Sandheden, til hvad Gavn tjener dette? Er det i Harmoni med vor Trosartikel, som siger, at vi bør være oprigtige og gøre godt imod alle? Er det Maaden, hvorpaa vi opnaar Frelse i vor Faders Rige? Nej, og atter nej. Lad os engang se, hvad Bibelen lærer os. Jeg læser op af den 15. Salme 1.-3. Vers. „Herre, hvo kan gæste dit Telt, hvo kan bo paa det hellige Bjerg. Den, som vandre fuldkommen og øver Ret, taler Sandhed af sit Hjerte, ikke bagtaler med sin Tunge, ikke volder sin Næste ondt og ej bringer Skam over sin Ven". Søskende skulde vi høre noget ondt om denne eller hin „hvorfor" saa lytte til det og blive indblandet i Sladder. Staar det til os at være Dommere? Har vi ikke hver især nok med vort eget? „Hvorfor" ser du Splinten i din Brodres Øje; men Bjælken i dit eget, bliver du ikke var?" Laaner vi Øre til Sladder og bringer det videre, staar vi i Fare for at være uden den Helligaands Vejledning. Den Helligaand bedrøves og trækker sig tilbage. Jeg vil fortælle en lille Historie. Den handler om en lille Dreng, som vi kalder Fritz. En Dag kommer Fritz hæsblæsende og forpustet hjem fra Skole. Næppe er han kommet ind ad Døren, førend han udbryder: „Mor, Mor, kunde du tænke dig det om Bagerens Karl? Nu skal du bare høre"; men straks afbryder Moderen ham og siger: „Vent et Øjeblik, har du ladet det gaa igennem Sien, som du har set og vil fortælle mig?" Fritz ser forbavset paa sin Moder og spørger: „Hvad mener du, Mor", og hun forklarer nu sin Dreng om tre Sier. „Den første hedder Sandhed. Er det sandt dette om Karl?" Drengen staar for-

legen. „Det ved jeg ikke, Mor; men Paul har sagt, at Hans har fortalt, at Karl —". Mor afbryder igen. „Det ser ud til at have været langt omkring. Hvem ved, hvor meget der er tilføjet. Altsaa er vi ikke sikre paa Sandheden deraf. Den anden Si hedder Godhed. Er det noget godt om Karl?" „Nej, Mor, det ved jeg bestemt, at det ikke er. Det er endda noget slemt". Naa, siger Fritz's Mor, lad os tage den tredie Si med det samme. Den hedder: Nødvendighed. Er det nødvendigt, at fortælle det videre?" „Nej Mor". „Naa min Dreng, naar det ikke er nødvendigt og ikke er noget godt og maaske ikke engang sandt, saa lad det ligge". Jeg spørger mig selv, og I, mine Søskende, kunde vi voksne ikke undertiden have god Brug for en Si. Mange bitre Følelser er opstaaet, fordi vi ikke var som denne Mor. Lad os, inden vi fortæller noget ondt, først spørge os selv: „Er det noget sandt, er det noget godt, er det nødvendigt at fortælle det?" Hvis ikke, „hvorfor" saa sige det? Vi er allesammen Søstre og Brødre, og i Guds store Plan er det bestemt, at vi skal leve sammen. „Hvorfor" saa gøre det svært og tungt for hverandre? Vi ved, at ethvert Menneske bevidst gør Indvirkning paa et andet Menneske, og at det er muligt at overføre baade godt og ondt til den anden. Altsaa, om vi hører noget ufordelagtigt om en af vore Søskende, spørg da dig selv: „Er det sandt?" Hvis ikke, „hvorfor" saa fortælle det? Der er et Ordsprog, som siger: „Sig ikke alt, hvad du ved; men vid altid, hvad du siger". Ved du kære Søster og Broder altid, hvad siger, naar du taler ondt eller daarligt om din Næste i andres Paahør? Hvor mange Gange har vi ikke sunget den dejlige, inspirerende Salme:

Du, som dadler og fordømmer
Fejl du hos din Broder ser.
Spørg dig selv, om det sig sømmer
En, som selv saa skrøb'lig er.

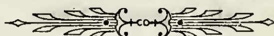
Mod din Næste, da vær ærlig,
Ej i Hast ham døm igen.
Den mod hvem du var ukærlig,
Ofte blev din bedste Ven.

Lad os altid forsøge at gøre godt imod vor Næste, og i Stedet for at lytte til det onde søge at finde det gode frem og paa den Maade vinde Venner i Stedet for Fjender. Lad os alle som en Enhed staa fast, holde fast ved Evangeliet. Lad os hjælpe hverandre fremad i disse svære Tider. Lad os ikke misbruge den frie Vilje; men lad os tjene hverandre, lad os igennem vore Gerninger bevise vor Trofasthed mod vor Kirke.

BERIG DIT LIV.

Min Hensigt med at skrive disse faa Ord er at tilskynde enhver til at udrette saa meget som muligt i den korte Tid, vi lever her paa Jorden, hjælpe sin Næste, idet vi glemmer os selv. Vi har maaske ofte Viljen til at hjælpe vor Næste; men gør vi det, naar det kræves af os? Skynder vi os at hjælpe, naar der kaldes paa os? Opsætter vi det ikke gerne med de Ord eller den Tanke: „Aa, det kan vist godt vente til i Morgen", eller skyder vi helt Tanken til Side og vender tilbage til vor Selvoptagethed. Vilde hver af os efter Evne men af allerhøjeste Vilje søge at hjælpe, vilde vi i høj Grad berige vort eget Liv. Enhver af os er i Stand til at hjælpe; men mærkeligt nok er det sjældent dem med de store Midler i Hænde, der er hurtigst, ivrigst og mest forstaaende, naar Næsten kalder. Den, der selv har kendt Nødens og Smertens Time, har som Regel et mere aabent Hjerte, en mere hurtig Haand. Altsaa, vi kan alle være med, og lad os være det. Lad Budet, „at elske Gud af vort ganske Hjerte, Sjæl, Sind og Styrke og vor Næste som os selv", ikke blot være tomme Ord, men lad os gøre det i Gerning og vise enhver, at vi er Sidste Dages Hellige, saa vil vort Liv blive rigt.

Frederikke Schou.

En Hilsen fra Præsidentskabet i Aalborg.

Søskende og Venner i Aalborg, Brønderslev og Hjørring, modtag Ønsket om alt godt for Dem i det nye Aar, maa det bringe Dem Fremgang og Lykke. Tak for den Hjælp vi har modtaget af jer, vi haaber, den fortsætter i det nye Aar. Vi vil alle gerne se Kirken som det, den er, det største og bedste der er, derfor i det kommende Aar, vær med alle, kom til Møderne, vær med til at gøre dem interessante. Maa Gud velsigne jer alle.

Henry Løjborg.

Maa Gud velsigne og bevare os i det kommende Aar, saa vi under alle Livets Omstændigheder maatte nyde fuldkommen Ro og Tilfredshed. Jeg sender alle Søskende og Venner i Aalborg Gren Ønsket om et godt og velsignelsesrigt Nytaar. Tak for det gamle.

Sardus Sørensen.

Gud er den samme i Gaar og i Dag og til evig Tid. Begynd det nye Aar med større Tro. Efterlev Evangeliet, og I vil naa de største Velsignelser.

Arnold Justus Bukke.

Saa oprandt da det nye Aar,
min Hilsen vil jeg bringe
til alle, som saa trofast staar,
skal Nytaarsklokker klinge.
Ja kunde mine Ønsker naa
til alle Jordens Stammer,
da vilde alle godt det faa
og intet ondt dem ramme.
Med Stjernen i det nye Aar
min bedste Nytaarshilsen gaar.

Lauritz Wagner.

Bikubepigerne i Esbjerg afholdt en stor Fest Tirsdag den 5. November. Programmet var meget interessant. Fremhæves skal bl. a. en smuk Prolog, læst af Frk. Emely Hansen. En Tale »Hvilke Maal har jeg naaet«. Et Skuespil »Uselviskhed«. Dette Skuespil viste Forsamlingen, at det er bedre at give end at modtage. Efter Servering af Forfriskninger kom den mere muntre Del af Programmet Forskellige Sketch og en Dans »Degnens Vise«, som gjorde stor Lykke. Ved denne Fest havde »Bierne« samlet 104 Søskende og Venner, som alle, efter alt at dømme, morede sig godt.

Vi ønsker at takke vore unge Piger for deres gode Arbejde.

C. M. L.

Vi Bikubepiger, er glade Piger
ej vi spilder vor Tid.
Det er ikke bare, hvad vi siger
men vi arbejder med Flid.
Viser i al vor Færden,
at vi vil naa frem.
Sprede Lys og Glæde her i Verden,
samle Honningen hjem.

Ældste Hans Mikkelsen.

Nyt fra Ungdomsforeningen i København

Ungdomsforeningen takker »Stjernen«s Læsere for den Velvilje, De har vist vort Blad i den Tid, det er udkommet som Tillæg til »Stjernen« og haaber, at De stadig vil sikre Dem et Eksemplar den første i hver Maaned, selv om vi maa tage en Pris af 15 Øre pr. Nummer.

Sagen er den, at Bladet fra og med Januar 1941 er udvidet til et større Format og dermed flere Artikler og Nyheder, og da Papir og Tryksager er steget i Pris, som alt andet, kan vi ikke mere gratis lade det følge med »Stjernen«

Men naar De har læst vort første store Nummer, som udkommer NytaarsaftEN, vil De blive fast Abonnent paa Bladet, og det vilde glæde os, om De vilde vise det til Venner og Bekendte, saa at ogsaa disse kunde faa den samme Glæde, som De har faaet, ved at læse Københavns Ungdomsforenings lokale Blad.

Glædeligt Nytaar til alle vore Søskende og Venner.

Lokal Bestyrelsen
København

Julehilsen fra Amerika.

Missionspræsidenten modtog for nogle faa Dage siden et Luftpostbrev fra Søster Eliza Petersen, hvori hun sender en Jule- og Nytaarshilsen til alle danske Søskende fra sig selv og Familie.

Fra Missionsmarken.

Daab i Esbjerg Søndag d. 8. Dec.

Følgende blev indlemmet i Jesu Kristi Kirke. **Else Enevoldsen**, døbt af Ældste Thorvald Christiansen. Haandspaalæggelse ved Ældste Ejner Nielsen. **Arnold Claudi Nielsen**, døbt af Ældste Peter Olsen. Haandspaalæggelse ved Ældste C. Marius Løvendahl. **Hjalmar Christensen**, døbt af Ældste Kristian Christiansen. Haandspaalæggelse ved Ældste Villiam Pedersen. Vi byder denne Søster og begge Brødre velkommen i Kirken. Maa Gud velsigne dem. C. M. L.

Dødsfald i Aalborg.

Mandag den 25. November 1940 havde Broder og Søster Severinus Valdemar Nielsen den store Sorg at miste deres 1 1/2 Aars gamle Søn **Henning Peter Nielsen.** Henning døde af Difteritis.

Vore Tanker gaar til de efterladte, og vi beder Herren velsigne og trøste dem.

Husk Fornyelsen af Deres Aarsabonnement.

Pris kun Kr. 2,75. — Vær Missionær for Kirken. Gør Deres Venner bekendte med dette Organ og faa dem til at abonnere paa det.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.
Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN. BLAAGAARDSG. 36 D